

σοφίας ἐβόα: *ἄφετε τὰ παιδία ἐλθεῖν πρὸς με.*» Ἦτο φωνὴ βοῶντων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἰς ὅτα μὴ ἀκούοντων. Ἡ ἀνθρωπότης ἀνέκαθεν προσκεκολλημένη εἰς τὸ ἐγκληματικὸν καὶ παράφρον ἄρμα τῆς *παραντία ἡδονῆς*, κατὰ τὸν Θουκυδίδη, ἐπανεπαύετο εἰς τὸ ὑλόφρον ἀξίωμα *«φάγωμεν, πίωνμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν»*: ἀλλὰ μὰζι μὲ τὸν σωματικὸν καὶ ψυχικὸν τὼν θάνατον συστηματικῶς προητοιμάζον καὶ τὸν πνευματικὸν θάνατον καὶ τὴν ἐξόντωσιν καὶ τῶν νεαρῶν βλαστῶν των. Ἦδη ὅτε εἶδον ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ἡ νεότης φέρεται ἀκάθεκτος πρὸς τὰς ἀγάλας τοῦ Μπολσεβικισμοῦ καὶ τῆς ἀναρχίας συνήλθον ἐκ τοῦ ληθάργου. Κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ! Ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῆς κινήσεως ταύτης ἐσύρθη ἐκοῦσα ἄκουσα καὶ ἡ Ἑλλάς. Τὸ Πατριωτικὸν ἴδρυμα ἐπελήφθη τοῦ ἔργου τούτου μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ τῆς δεούσης δραστηριότητος. Ἐν συνεννοίᾳ δὲ μετὰ τοῦ Κέντρου καὶ τὸ ἐν Πάτραις Παράρτημα τοῦ Πατριωτικοῦ ἰδρύματος διωργάνωσε κατ' αὐτὰς πρόγραμμα ἑορτασμοῦ ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπωνυμίαν. Εἶναι ἄξια παντὸς ἐπαίνου καὶ πάσης ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας μας εὐγνωμοσύνης αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ Α. Συμβούλιον τοῦ ἄνω ἰδρύματος Πατρῶν ἀξιότιμοι κυρίαί αἵτινες πρωτοστατοῦν εἰς πᾶσαν εὐγενῆ κίνησιν καὶ φιλοπρόδοον ἐνέργειαν. Αἱ ἑορταὶ διεξήχθησαν ἐν πάσῃ τάξει καὶ ἐπιβλητικότητι, ἐν τῇ ἀπλότητι. Τὴν 26ην Δεκεμβρίου ἐτελέσθησαν δοξολογίαι ἀφ' ἐνὸς εἰς τὸν ἱερόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅπου ὠμίλησεν ἐπικαίρως ὁ πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Γερβ. Παρασκευόπουλος Πρωτοσύγγελος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν ἱερόν ναὸν Παντοκράτορος, ὅπου ὠμίλησεν ὁ αἰδ. κ. Θωμ. Παπαγιαννόπουλος. Ἀμφότεροι οἱ ἱ. ναοὶ ἦσαν ὑπερπλήρεις ἀπὸ τὰ δι' αὐτὰ διεξήχθησαν αἱ ἑορταὶ ὀρφανὰ καὶ ἐν γένει ἄπορα παιδία, ἡλικίας 4—12 ἐτῶν καὶ πλῆθος κόσμου. Τὴν ἐπιβλεψίν τούτων καὶ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὸν ἱερόν ναὸν Παντοκράτορος καὶ Εὐαγγελιστρίας εἶχον ἀναλάβει πάνυ προθύμως προσφερθέντα πρὸς τοῦτο μέλη ἐκ τῶν ἐνταῦθα προσκόπων. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγένετο ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Παπαγεωργακοπούλου Καθηγητοῦ Θεολογίας ὅστις μὲ ἐξαιρετικὴν εὐφράδειαν καὶ μὲ τὴν διακρίνουσαν τὸν ἐκλεκτὸν τοῦτον ἐπιστήμονα

ὀξύνουσαν καὶ ἀναλυτικότητά, πάνυ διεξοδικῶς ἐξέθιξε τοὺς ὑψηλοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεως. Τὴν ἐπομέτην 27 Δεβρίου οἱ κινηματογράφοι τῆς πόλεώς μας προέβαλλον ταινίας εὐθύμους ὅπου δωρεὰν συνέρρεον τὰ ὀρφανὰ καὶ ἄπορα μικρὰ παιδία.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁμως ὑπενθυμίζομεν εἰς τὴν εὐγενῆ ὀργάνωσιν τὸ ἱερόν καθήκον ποῦ ἔχουν νὰ διοργανώσουν εἰδικὰς ἠθικο-διδασκτικὰς κινηματογραφικὰς παραστάσεις διὰ τὴν ἐν γένει νεότητα, ἵνα τοῦτο χρησιμεύσῃ ὡς ἀπαρχὴ ἐξυψώσεως καὶ ἀνθρωπισμοῦ τοῦ ἐν κτηνώδει καὶ ποταπῇ θέσει εὐρισκομένου θεάτρου καὶ κινηματογράφου κατὰ τὴν κοινὴν ὄλων ὁμολογίαν. Εἶναι αἰσχος νὰ παρακολουθοῦνται παραστάσεις τῶν οἰκῶν ἀνοχῆς αἰσχροτέρα ἀπὸ παρθενικὰ μάτια καὶ ἐν γένει ἀπὸ ἀνθρώπους σεβομένους ἑαυτοὺς.

Τέλος τὴν 28ην διενεργήθη ἔρανος εἰς τὰς ὁδοὺς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου καὶ τὴν 29ην ἡ ἑορτὴ τοῦ Χριστουγεννιάτικου Λένδρου εἰς τὸ Δημαρχικὸν μέγαρον.

Ο ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ

Μία ἐκ τῶν μᾶλλον βαθύτερον χαινουσῶν πληγῶν, ἐξ ὧν δυστυχῶς οἱ λαοὶ πάσχουν καὶ αἰμάσσουν εἶναι καὶ ὁ πλήρης πύου καὶ δηλητηρίου ἀλκοολισμὸς ἥτοι ἡ ἄκρατος, ἡ ὑπέρομετρος καὶ ἀχαλίνωτος ἀπόλαυσις τῶν πνευματωδῶν καὶ δηλητηριωδῶν ποτῶν. Ἡ σπατάλη καὶ ἡ ἐκ ταύτης οἰκονομικὴ ἀνάγκη, ἡ διανοητικὴ ἀμβλύτης, ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως, ἡ οἰκογενειακὴ ἀκαταστασία καὶ ἀποσύνθεσις, ἡ ἀπόγνωσις καὶ ὁ ἀπελπισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἡ διαφθορά, αἱ πλείσται κοινωνικαὶ πληγαί, ἡ φρενοβλάβεια, τὰ ἔλκη τὰ κοινωνικά, ἡ ἠθικὴ κατὰπτωσις, τὸ δηλητήριον τῶν τέκνων, ἡ αὐτοχειρία, ἡ ἠλιθιότης καὶ αὐτὴ ἡ ἀπώλεια τῆς σωματικῆς ρώμης, ἐκπηγάζουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ὁ ἀλκοολισμὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐφιάλης τοῦ Κόσμου. Ὅθεν πᾶς ὁ συμπονών διὰ τὰ ἐκ ταύτης τρομερὰ τῆς ἀνθρωπότητος δεινὰ ὀφείλει ὡς ἄλλος καλὸς Σαμαρεῖτης νὰ ἐπιχύσῃ ἔλαιον καὶ οἶνον ἐπὶ τῆς πληγῆς ταύτης ἵνα κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του συντελέσῃ πρὸς ἐπούλωσιν τῆς τρομερᾶς πυρορροῦσῆς ταύτης κοινωνικῆς γαγγραινῆς. Εὐτυχῶς ἂν καὶ ἀργὰ ἐπὶ τέλους πολλὰ ἐκ τῶν πεπολιτισμένων Κρα-

των ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν ριζικά πρὸς θερα-
πειάν τοῦ κακοῦ τούτου μέτρα. Ἀλλὰ τὸ τρο-
μερὸν τοῦτο κακὸν δὲν ἀφίνει καὶ ἡμᾶς τοὺς
Ἕλληνας ἀμετόχους ἢ εἰς μικρὰν κλίμακα κοι-
νωνοὺς καὶ δι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποδει-
χθοῦν τὰ τρομερὰ τούτου ἀποτελέσματα, ἵνα
προπαρασκευασθῆ τὸ ἔδαφός μας πρὸς ριζικώ-
τερα μέτρα καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἵνα ἐπὶ τοῦ πα-
ρόντος εἰς ἕκαστος ἀτομικῶς προφυλλάσσει ἐ-
αυτὸν ἕως ὅτου ἡ Πολιτεία ἐπέμβῃ ἐμφανῶς
καὶ ἐπιβλητικῶς ἢ μᾶλλον στρατοκρατικῶς
πρὸς ἐξόντωσιν ἢ εἰς τὸ ἐλάχιστον περιο-
σμὸν τούτου, τὸ ὁποῖον ἐπ' ἐσχάτων κτηνω-
δῶς κυριαρχεῖ καὶ ἐπὶ τῆς λεγομένης ἀριστο-
κρατίας καὶ δι' αὐτὴν καὶ τῶν γυναικῶν. Συνέρον-
ται σχεδὸν παντοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου
εἰς εἰδικὰ πρὸς τοῦτο συνέδρια, ἰδρύνουν συλ-
λόγους ἐγκρατείας, ἄσυλα πινόντων, καὶ προ-
βαίνουν εἰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας καὶ σκέψεις,
καὶ ἰδίως ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ
Γερμανίᾳ. Ἀλλὰ τὰ συνέδρια ταῦτα ὅσον καὶ
ἂν ἦναι καλὰ καὶ θεάρεστα αὐτὰ καθ' ἑαυτά,
δὲν δύνανται νὰ θεραπεύσουν τὸ κακόν. Τοῦτο
μόνον συντελοῦν νὰ πληθύνῃται ἡ γυνῶσις καὶ
οὕτω νὰ διανοίγηται ἡ ὁδὸς πρὸς νομοθετικὰ
μέτρα, ἵνα τὴν καρδιοφθόρον, ψυχοφθόρον
καὶ σωματοφθόρον νόσον τῆς πολυποσίας, τὴν
τρομερὰν ταύτην μάστιγα καὶ τὸ ἀπαίσιον
τοῦτο δηλητήριον, τὸ τόσον ἀπαισίως δηλητη-
ριάξον τὴν ἀνθρωπότητα, προλάβουν ἐκ προ-
φανοῦς ὀλέθρου. Ἡ σοβαρότης τοῦ ζητήματος
εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ διεγείρῃ τὴν φρίκην.
Ἡ κατανάλωσις καὶ ἡ κατάχρησις εἶναι σήμε-
ρον τοιαύτη ὥστε πᾶς πονῶν διὰ τὸ μέλλον
τῆς φυλῆς πρέπει νὰ ρηγνύῃ φωνὴν πόνου
καὶ νὰ παραινῇ καὶ νὰ προτρέπῃ πρὸς προφύ-
λαξιν. Ἐκατοντάδες χιλιάδων θνήσκουν κατ'
ἔτος ἐκ τρομώδους παραληρημάτος, ὅπερ εἶναι
καρπὸς τῆς πολυποσίας. Εἶναι νὰ μὴ προκαλῆ
φρίκην καὶ ἴλιγγον τὸ τοιοῦτον; Ἡ λέξις Ἀλ-
κοόλ, ἔλκει ἐξ Ἀραβικῆς γλώσσης τὴν καταγω-
γὴν καὶ μόλις ἀπὸ τοῦ 16ου μ. χ. αἰῶνος εἶναι
ἐν χρήσει ἐν Εὐρώπῃ ἢ λέξις αὕτη. Τὸ οἰνό-
πνευμα ὑπὸ τὴν αὐτὴν ποιότητα ἀλλὰ μὲ διά-
φορον ἀναλογίαν εὐρίσκεται μέσα εἰς ὅλα τὰ
οἰνοπνευματώδη ποτά, εἴτε διὰ ζυμώσεως εἴτε
δι' ἀποστάξεως γίνονται ταῦτα. Τὸ οἰνόπνευ-
μα κατὰ τὴν χημειαν συνίσταται ἐξ ἀνθρακος,
ὕδρογόνου καὶ ὀξυγόνου (C₂ H₆ O). Κατ'
ἀκριβεῖς χημικοὺς ὑπολογισμοὺ ἢ ῥώμη περιέ-

χει 60 ο)ο, τὸ κονιάκ 55 ο)ο, τὸ ἀμίνθιον
80 ο)ο, ὁ ζῦθος 8 ο)ο, ὁ οἶνος 15 ο)ο κ.λ.π. Αἱ
ἐρημώσεις καὶ αἱ καταστροφαὶ ἄς ἐπήνεγκεν
ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ἐν γένει ὄργανισμοῦ ἢ κα-
τάχρησις τῶν ποτῶν εἶναι ἀφαντάστως φρι-
κώδεις. Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι τὸ
οἰνόπνευμα εἶναι δηλητήριον ὡς καὶ ὅλα τὰ
ναρκωτικὰ ἦτοι τὸ ὄπιον, τὸ χασίς, ἡ μορφίνη,
ἡ κοκαΐνη, κλπ. Ἐνέσεις γενόμεναι εἰς τὸν στό-
μαχον ζῶων ἐξ οἰνοπνεύματος δεικνύουν πασι-
φανῶς τὴν δηλητηριώδη τούτου ἐπίδρασιν. Ἡ
χρῆσις τοιούτων ποτῶν ὀδηγεῖ πολλάκις ἀσφα-
λῶς τὸν ἀνθρώπον εἰς τὸν ἐξ ἀσφυξίας ὑπεραι-
μικὸν θάνατον. Εἰς τὰ πτώματα τῶν κατὰ τοι-
οῦτον τρόπον θανόντων εὐρίσκονται ἐκχύσεις
αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον, τὴν καρδίαν καὶ
τοὺς πνεύμονας. Εἰς μικρὰ παιδιὰ ὀλίγα μόνον
κοχλιάρια τοιούτων ποτῶν ἀρκοῦν ἵνα ἐπιφέ-
ρουν τὸν θάνατον. Ἡ στατιστικὴ ἀποδεικνύει
ὅτι πλεῖσται μέγαιραι κακοῦργοι μητέρες ἐδη-
λητήριασαν τὰ τέκνα των δι' οἰνοπνεύματος.
Ἡ διατάραξις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου, ἡ ἀπο-
σύνθεσις τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας, ἡ ἀπο-
σύνθεσις τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου καὶ τέλος ἡ
ἀπονέκρωσις τοῦ σωματικοῦ βίου εἶναι τὰ ἄ-
μεσα τῆς πολυποσίας ἀποτελέσματα. Εἰς πάσας
ἀτυχῶς τὰς χώρας ἔχει εἰσδύσει μέχρι μυελοῦ
ὀστέων ἢ τρομερὰ αὕτη κοινωνικὴ γάγγραινα.
Ἡ πτωχεία, τὸ ἔγκλημα, ἡ ἀσθένεια, ἡ παρα-
φροσύνη, ἡ αὐτοχειρία καὶ ὁ ἐκφυλισμὸς εἶναι
τὸ ἀπώτερον ἀποτέλεσμα τῆς οἰνοπνευματοπο-
σίας. Ὁ μέγας Ἄγγλος σοφὸς Σαίξπηρ ὀνομά-
ζει τὸν ἥρωα τῆς πολυποσίας, τὸν ἀναισθητῶς
ἀφροσιόμενον εἰς τὸν πότον, **σκάφην κτηνωδί-
ας, ἐξωδηκὸτα ἀσκὸν ὡς ὕδρωπα, καὶ σάκ-
κον παραγεμισμένον ἀπὸ ἐντόσθια.** Καὶ
πράγματι ἡ ἐκ τῆς οἰνοπνευματοποσίας ἀλλοί-
ωσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ δι-
καιώσῃ τὸν μέγαν ποιητὴν. Δὲν ὑπάρχει σχε-
δὸν οὐδὲν ὄργανον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ὁποῖον
νὰ μὴ ὑφίσταται ἀλλοίωσιν ἐκ τοῦ οἰνοπνεύ-
ματος! Ἀκριβῶς δὲ τὸ σύνολον τῶν ἀλλοιώσε-
ων τούτων ἀποτελεῖ τὸν ἀλκοολισμόν, οὗ τινος
τὸν τύπον βλέπομεν ἀποτετυπωμένον βαθύτα-
τα ἐπὶ μυριάδων ἀνθρώπων ὄλων τῶν λαῶν.
Ἡ ζῶη τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ αἷμά του. Ἀλλὰ
τὸ πολύτιμον τοῦτο ὑγρὸν φθειρεται καὶ ἀπο-
στερεῖται τῆς ζωοποιῦ δυνάμεως καὶ ἱκανό-
τητος ἢν κέκτηται ἐπὶ τῆς θρέψεως καὶ ἀπα-
σῶν τῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρωπίνου ὄργανι-